

*No member of the animal kingdom nurses past maturity
No member of the animal kingdom ever did a thing 2 me
It's why I don't eat red meat or white fish
Don't give me no blue cheese
We're all members of the animal kingdom
Leave your brothers and sisters in the sea*

(uit *Prince, Animal Kingdom*)

Aan het belerende Engelstalige woord is Prince, creator van enkele van de beste platen van de jaren 1980, toen hij nog samen met Michael Jackson en Madonna het excentrieke triumviraat van de popmuziek vormde. Al lang onttroond, zijn die koning, koningin en prins van de pop elk op eigengereide wijze het gros van hun geloofwaardigheid kwijtgespeeld. Misschien is er aan Prince nog wel het meest verloren gegaan. Niet zozeer omdat hij zélf zijn muziek schreef of virtuoos was op meerdere instrumenten, maar wel omdat hij in zijn unieke excentrieke stijl enkele jaren lang wat leek te belichamen in dat gladde, vitale en veelbelovende decennium dat ons uiteindelijk opscheepte met de mondaine rompslomp van de videotheek, het fastfoodrestaurant, MTV, AIDS, Greenpeace en een overdaad Dehaene.

Nu begrijp ik de big bang theorie pas echt,' grapte Prince in een interview uit die periode, 'het universum blijft maar uitzetten: zoveel gerechten leer ik kennen.

Misschien is het een troost te weten dat deze al die tijd muzikaal actief gebleven popartiest zo'n tien jaar geleden veganist is geworden en dat besluit zelfs verwerkte in enkele nummers uit die periode. In 1998 bracht Prince het album *Truth* uit. Daarop lijkt hij met het hier geciteerde Animal Kingdom, een anti-vlees hymne voorzien van dolfijnsamples, een gooi te doen naar een prominente plek in het Vegetarische Liederenboek. In het nummer

Joint 2 Joint

op

Emancipation

(1996) komt de voorkeur van Prince voor sojamelk langs: 'Oh great/Now you think you're my soulmate/You don't even know what kind of cereal I like/Wrong/Captain Crunch/With soymilk/Cuz cows are for calves'. Prince, die een jaar eerder in de lauwe Don Juan-slow

Pink Cashmere

nog de geneugten van verliefdheid en kasjmirwollen jassen bezong, kwam daarmee uit de kast als kersvers veganist. Een bekentenis die aan het gros van de muziekliefhebbers voorbij ging, omdat ze zich al lang hadden afgekeerd van de tanende, door zijn eigen genie geobsedeerde popster en dansten op hip-hop, house en/of grunge.

Veganisme doet de buik dansen

De ondertussen 47-jarige Prince wordt algemeen beschouwd als een briljant gitarist en popmuzikant die een grote hoeveelheid aanstekelijke hits op zijn conto mag schrijven. Zelf scoorde hij maar liefst negentien top-tien hits en schreef er bovendien nog enkele voor onder andere The Bangles, Sinéad O'Connor en de Nederlandse acts Candy Dulfer en Loïs Lane. Sinds zijn swingende debuutplaat *For You* (1978) heeft de man in totaal meer dan honderd miljoen platen verkocht. In 2004 bereikte hij met

cology

, zijn eerste plaat met enige niveau in ongeveer tien jaar, de kaap van dertig platen (d.i. inclusief een vijftal filmsoundtracks, waaronder Tim Burton's versie van

Batman

).

Musi

Het wekt geen verbazing dat Prince, die in driekwart van zijn songs de lof zingt van het andere geslacht, tot het veganisme bekeerd werd door een vrouw. De Puertoricaanse Mayte Garcia behoorde al enkele jaren tot de entourage van Prince, toen in 1995 zijn liefde voor deze veganistische buikdanseres en achtergrondzangeres ontvlamde. De twee trouwden zelfs op de eerstvolgende Valentijnsdag en Mevr. Garcia wist haar kleine prins tot nieuwe culinaire inzichten te brengen. 'Mijn eerste vrouw heeft me respect voor het leven bijgebracht. Rood vlees at ik al tien jaar niet meer. En vegetarisch eten kon ik al langer smaken. Maar pas door Mayte heb ik ontdekt hoe gezond vegetarisch eten eigenlijk is en hoe barbaars het is om dieren te slachten als je buikje rammelt.' Mevr. Garcia maakte Prince vertrouwd met de veelzijdige etnisch-vegetarische keukens van de Amerikaanse Latino's. 'Nu begrijp ik de big bang theorie pas echt,' grapte Prince in een interview uit die periode, 'het universum blijft maar uitzetten:

zoveel gerechten leer ik kennen.'

Op de vraag of hij niet bang was fans weg te jagen door zijn veranderde levensstijl, meldt Prince: 'Fan is een inkorting van fanatiekeling en als ze nu nog bij me zijn dan zijn het vrienden in de lust voor het leven én in het spirituele zoeken. Er zitten veel progressieve individuen bij, denk ik, zelfs al zijn het vleeseters. Bij hen heb je toch meer kans dat de boodschap uit een paar nummers overkomt. Ach, niét inzitten over wat de anderen zouden denken, is wat me al decennia gaande houdt.' Verre van alle fans weten dat hun idool al bijna een decennium veganistisch eet en nepleer draagt. Al kan je op fanforums ook discussies over seitan-eend en tofukalkoen ontdekken.

Zijn veganistische huwelijk met Mayte liep na enkele jaren op de klippen. In 2001 trouwde Prince een tweede maal, met de Canadees-Italiaanse Manuela Tostolini, die zich probeert te houden aan hetzelfde voedingspatroon als haar beroemde echtgenoot.

Wat we nodig hebben is een Dag van de Dierenrechten, op de datum dat alle slachthuizen sluiten.

De shockerende gelovige

De evolutie van Prince tot popicoon begon in het Amerikaanse Minneapolis. Hij is de enige zoon van twee zwarte jazzmuzikanten, die vroeg zijn gescheiden. De vanzelfsprekendheid van muziek in de familie bracht Prince er echter toe om op jonge leeftijd piano, gitaar, synthesizer en zelfs drums te leren spelen. Zeer jong al wist hij zijn eigen weg omhoog in de muziekindustrie te vinden. Op zestien had Prince zijn eerste opname als sessiemuzikant erop zitten (al was dat dan maar voor een oom met een platencontract) en was hij aan zijn tweede, lokaal succesvolle groepje toe. Op zijn 20ste had hij bij een groot platenlabel al twee solo LP's uit, waarvoor hij zowat elke noot inspeelde. Wisselend van gospel op falsetto-disco bewezen die eerstelingen dat de feeërieke multi-instrumentalist kon swingen en zingen. Voor zijn derde plaat stelde hij de uitstekende backupband The Revolution samen. Hun *Dirty Mind* (1980) overtrad alle regels van de toenmalige radiomuziek door expliciete teksten over orale seks en zelfs incest met een té aantrekkelijke zus. Maar tegelijk creëerde Prince één van de beste popplaten van dat jaar, een mix van funky basloopjes, gladde popsongs, rock 'n roll zwier en een post-adolescente devotie tot seks. Prince bleek een energiek popgenie dat pompende funk met een groot ego op plaat wist te zetten en bovendien de gave bezat om seks heilig te doen lijken.

Een decenniumlang bleef hij één van de meest besproken artiesten van z'n tijd. Prince shockeerde door zijn adrogyne podiumpersona, paraderend in laarzen met hoge hakken (hij meet ongeveer 1m60) en in stijlvolle purperen jassen. De man had een kleerkast om jaloers op te zijn. In zijn songteksten vloeiden veelvuldige sexuele metaforen samen met een christelijk geïnspireerde spiritualiteit. In alle hoesteksten wordt allereerst God bedankt, ook bij de erg contro-

ersiële platen *Dirty Mind* (1980) en *Lovesexy* (1988), waar hij respectievelijk in vrouwenslipje en geheel naakt op de hoesfoto staat. Nee, de man heeft er nooit moeite mee gehad om ervoor uit te komen dat hij behalve het andere geslacht ook God wel zag zitten. In de erg gesmaakte new wave-hit *Controversy* zingt Prince het Onze Vader-gebed. Maar dat deze sexueel ambigue Afro- Amerikaanse man die make-up, vrouwenslipjes en gouden oorbellen droeg, het Onze Vader zong terwijl hij op hetzelfde concert wulps aan zijn lippen en aan gitaarsnaren likte, was reden voor heel wat gelovigen om 'heiligschennis' te roepen.

Niemand wil zo beroemd zijn als de Spice Girls

Dat Prince's platenmaatschappij ook meteen een filmmaatschappij was, bleek handig voor het inblikken van de semi-autobiografische rockmusical *Purple Rain* (1984). Deze zeer succesvolle film verhaalt over het dramatischromantische hindernissenparcours dat een jonge briljante showmuzikant in een club in Minneapolis moet afleggen op weg naar het ware sterrendom. De pompende soundtrack werd bekroond met een Oscar. Prince was 26 en had gelijktijdig een single, een plaat en een film op nr. 1 in de respectievelijke Amerikaanse hitlijsten. 'Ik wist dat we verloren waren. Het kon daarna alleen nog maar bergaf gaan. Mensen denken misschien dat ik die succesjaren mis. Maar
no way!

In 1985 speelde ik mijn 75ste Purple Rain show met altijd weer dezelfde nummers. Mijn publiek bestond plots vooral uit schreeuwende kinderen, het soort fans dat tien jaar later de Spice Girls tof vond. En ik werd simpelweg geflipt.' Het te grote succes zorgde voor een breuk met The Revolution, waarvan Wendy&Lisa nog enig solosuccesjes zouden boeken. Zijn experimentele, meer introverte maar heel gevarieerde solo-herneming

Sign o' the Times

(1987) wordt bij de beste popplaten van de jaren 1980 gerekend. Net als

1999

(1982) en

Purple Rain

trouwens.

Vegetarische bevrijding...

Op de vraag of één dier minder eten niet nutteloos is gezien de hoeveelheid menselijk en natuurlijk leed, zegt hij simpelweg 'Medeleven is een actiewoord zonder grenzen. Het is nóóit verspilde energie. Een tomaat eten en de zaadjes planten om een nieuwe tomatenplant te groeien in plaats van een varken doden voor je maaltijd en haar biggen kweken voor je volgende, is een enorm verschil. In de Verenigde Staten hebben we feestdagen opgedragen aan presidenten die voor alles behalve vrijheid van de ziel stonden. Wat we nodig hebben is een Dag van de Dierenrechten, op de datum dat alle slachthuizen sluiten.

Voor Prince zelf is er een duidelijke rode draad. 'Mezelf bevrijden is vanaf m'n prille muzikale begin een thema geweest, en je geweten wordt veel sterker als je helder handelt. Vegetarisme is een natuurlijke stap voor iedereen op zoek naar eenheid met de geest.' De beweegredenen die Prince voor zijn veranderde dieet citeert, blijken een semireligieuze mengelmoes met termen uit christendom, boeddhisme en new age door elkaar. 'Ik eet niets dat ouders heeft. Thou shalt not kill means just that! We hoeven geen wezens te doden om te overleven. Ik voel me energiekeker dan de voorbije jaren. En ik zou het zo durven zeggen: mijn aura is sterker. Je voelt je karmische schuld dalen met elke vegetarische maaltijd.'

Bij het album *Rave Un2 The Joy Fantastic* (1999) zat een foto van Prince in nepwol gekleed, en een hoestekst over de gruwel van wolproductie gevolgd door een oproep tot diervriendelijke, veganistische kleding. Hij sluit het kleine editoriaal af met een citaat van Gandhi: 'Respecteer alle levende wezens! In mijn ogen is het leven van een lam niet minder waardevol dan dat van een mens.' De actie leverde hem een jaar later zelfs een dierenrechtenprijsje op.

Voor de goede reclame die een beroemdheid als hij voor de zaak had gemaakt. 'Ik vind het zalig om tegenwoordig één van jullie te zijn.' Of de hoestekst bij *Rave* wel zulke goede reclame was, kan betwist worden. Niet alleen werd Prince maar met moeite serieus genomen sinds zijn symbolische naamsverandering, ook de muziek op het album laat veel te wensen over.

Eenmansband op retour

Musicology klonk eindelijk weer op redelijk niveau en verkocht eindelijk weer wat beter en een

Geschreven door Sam Van Gelder

vrijdag, 13 maart 2009 14:32 - Laatst aangepast donderdag, 23 april 2009 13:08

gelijknamige, van hits doorspekte tournee kreeg eindelijk weer wat duimpjes omhoog. Niet alleen zocht hij voor de tournee een vegetarische supportband bij elkaar, ook meerdere werknemers van zijn grote opnamestudio zijn vegetariërs. In december 2004 kwam het rockmagazine *Rolling Stone* met een nieuw eindejaarslijstje: de lijst Meest Welkome Comeback, met op nr. 1 Prince. Omdat de carrière van de 47-jarige Prince zachtjes aan langer in het dal dan op de top heeft gezeten, en hij drie decennia vitaal en zéér onafhankelijk gebleven is, zou je het bijna wensen, maar *Musicology*

is de naam comeback niet waardig. De revolutie is hier al lang over, en de muziek verbleekt niet enkel bij zijn werk van 20 jaar eerder, maar vooral ook bij wat er sinds de millenniumwissel zoal op de radio te horen valt qua Amerikaanse R&B en soul-hiphop.

Selectieve discografie

- *Prince Dirty Mind* (1980) ; *Sign o' the Times* (1987) ; eender welke Hits-collectie
- *Prince & The Revolution* - 1999 (1982) ; *Purple Rain* (1984)
- *Prince & The New Power Generation* - 0{+> (ook: *The Love Symbol Album*, 1992)

Dit artikel werd gepubliceerd in [EVA Magazine 19](#) .